

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a JUDr. Ivy Hubáčkové ve věci

žalobce **Jaroslava R.**, narozeného xxx
bytem xxx, xxx
zastoupeného Mgr. Jaroslavem Zemanem, advokátem
se sídlem v Benešově, Masarykovo náměstí 225

proti
žalované **České republice - Ministerstvu spravedlnosti**, IČO: 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16

o náhradu škody a nemajetkové újmy

k odvolání žalobce i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11. listopadu 2020, č. j. 28 C 70/2020 – 111,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje** ve výrocích III., IV. a ve výroku II. v rozsahu částky 31 800 Kč.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem obvodní soud výrokiem I. řízení zastavil, co do částky 68 393 Kč, výrokiem II. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 34 946 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku. Dále rozhodl výrokiem III., tak že zamítl žalobu v rozsahu částky 79 711 Kč a o nákladech řízení rozhodl výrokiem IV. tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 20 790 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková

2. Žalobce se v souvislosti s trestním řízením vedeným u Okresního soudu Benešové pod sp. zn. 10 T 1/2019 domáhal vůči žalované náhrady škody dle zákona č. 82/1998 Sb. ve výši 83 052 Kč na nákladech obhajoby a dále požadoval náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč jako satisfakci za neoprávněně vedené trestní řízení.
3. Žalovaná v průběhu řízení dospěla k závěru, že u shora uvedeného trestního řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a uhradila žalobci na nákladech obhajoby 50 193 Kč a poskytla mu zadostiučinění za nemajetkovou újmu v souvislosti s trestním řízením ve výši 18 200 Kč.
4. Obvodní soud vycházel ze zjištění, že žalobce byl trestně stíhán pro přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr. zák., věc byla projednávána u Okresního soudu v Benešově, který rozsudkem žalobce dle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zprostil a Krajský soud v Praze odvolání státního zástupce zamítl. Celková doba trestního řízení činila 14 měsíců a žalobce byl ohrožen trestní sazbou jednoho až šesti let odnětí svobody. Obžaloba se týkala toho, že žalobce jako projektant stavby měl opominout své povinnosti projektanta o zanedbat statické posouzení objektu a dále, že nenavrhl příslušná opatření k zabezpečení svahu přiléhajícího ke stavbě proti ztrátě stability, když následně došlo k sesutí svahu a ke smrtelnému zranění dvou dělníků, kteří na stavbě pracovali. Trestní soudy v odůvodnění svých rozhodnutích konstatovaly, že v obžalobě označený skutek není trestným činem.
5. U požadavku nákladů na obhajobu byly náklady ze strany žalované již zčásti uhrazeny a ve zbývající části nebyl požadavek na náhradu škody shledán důvodným, když u úkonů podrobně soudem prvostupňovým vyjmenovaných, obvodní soud dospěl k závěru, že tyto úkony nebyly účelně vynaložené a náhradu za ně žalobci nepřiznal. Výjimku učinil u porady obhájce poškozeného s žalobcem z 8. 3. 2019, když v rámci této porady byly řešeny otázky, které byly následně položeny znalcům při hlavním líčení. Za tento úkon soud žalobci přiznal mimosmluvní odměnu advokáta dle § 10 odst. 3 písm. c) ve spojení s § 7 advokátního tarifu výši 2 300 Kč, k tomu jednu paušální náhradu 300 Kč a DPH 546 Kč, součtu 3 146 Kč.
6. U náhrady za proběhlé trestní řízení soud konstatoval, že zde je dán odpovědnostní titul státu ve formě nezákonného rozhodnutí, neboť bylo proti žalobci zahájeno usnesením trestní stíhání, které neskončilo odsouzením žalobce. Soud konstatoval, že trestní stíhání trvalo přiměřenou dobu, nicméně žalobci hrozil vysoký trest odnětí svobody, neboť obžaloba vycházela z toho, že trestný čin byl spáchán při výkonu podnikatelské činnosti žalobce, jemuž také hrozilo uložení trestu zákazu činnosti. Žalobce měl psychické potíže, huře spal, mělo to vliv na jeho výkonnost a v souvislosti s trestním řízením byl nucen ukončit práce na jednom konkrétním projektu. Přestal vykonávat volnočasové aktivity a nedocházel do společnosti, což ho omezilo i v jeho politické kariéře komunálního politika.
7. U výše náhrady nemajetkové újmy za trestní řízení soud dle judikatury Nejvyššího soudu ČR posuzoval případy, které se v podstatných znacích shodují s uvedenou věcí a nalezl obdobný případ vedený pod sp. zn. 31 C 548/2014 vedený u Obvodního soudu pro Prahu 2, kde byla poškozenému přiznána náhrada nemajetkové újmy za trestní stíhání výši 50 000 Kč. Zde byl poškozený stíhán podle § 147 odst. 1, 3 trestního zákona pro trestný čin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti, za což mu hrozil trest odnětí svobody v trvání od šesti měsíců do čtyř let. Stíhání trvalo 1 rok a 8 měsíců a v důsledku stíhání došlo u poškozeného k zásahu do jeho pracovní činnosti, když byla utlumena jeho umělecká i technická činnost a poškozený měl rovněž psychické potíže, v souvislosti se stíháním mu hrozil trest zákazu činnosti. Oba případy se dle soudu I. stupně v podstatných znacích shodovaly, a proto se soud rozhodl poskytnout žalobci zadostiučinění za trestní řízení za nemajetkovou újmu v celkové výši 50 000 Kč. Vyšel z toho, že žalovaná již v rozsahu 18 200 Kč

plnila, takže zbývá uhradit ještě 31 800 Kč. Co do zbytku uplatněného nároku v rozsahu částky 79 711 Kč soud žalobu zamítl a v rozsahu poskytnutého plnění 68 393 Kč po částečném zpětvzetí žaloby řízení zastavil. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle zásady poměrného úspěchu ve věci dle § 142 odst. 2 o. s. ř. za použití § 146 odst. 2 o. s. ř.

8. Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalovaná v rozsahu částky 31 800 Kč, proti vyhovujícímu výroku II. rozsudku, když poukázala na to, že přiznané zadostiučinění 18 200 Kč pro žalobce žalovanou poskytnuté je dostatečně vysoké. Není nutné toto zadostiučinění již žalovanou přiznané navyšovat, neboť žalobce nebyl omezen v kariéře komunálního politika, když byl v následných volbách do zastupitelstva města xxx opětovně zvolen a je tak zřejmé, že nemohl být v očích veřejnosti dehonestován. Trestní stíhání navíc v případě žalobce trvalo poměrně velmi krátkou dobu. Poukázala na to, že při šetření činnosti žalobce jako projektanta je nutno si uvědomit to, že došlo v souvislosti s projektem žalobce k úmrtí dvou osob a věc tak byla velmi závažná. Žalovaná navrhovala, aby v odvolacím řízení byl napadený výrok II. změněn a žaloba v rozsahu částky 31 800 Kč zamítnuta.
9. Proti zamítavému výroku rozsudku a výroku o nákladech řízení podal rovněž včasné odvolání žalobce. Znovu podrobně rozebral jednotlivé úkony obhajoby v trestním řízení, za které soud I. stupně neposkytl náhradu, když zdůraznil, že všechny úkony byly činěny účelně a v souvislosti s trestním řízením v nezbytném rozsahu. U zadostiučinění za nemajetkovou újmu znovu zdůraznil, že žalobci hrozil vysoký trest, a to v situaci, kdy vykonával nižší politickou funkci na malém městě, jednalo se o osobu veřejně známou a veřejně aktivní, které byla v trestním řízení kladena vina za smrt dvou osob, což bylo pro žalobce značně dehonestující a vyvolávalo v něm stresové situace. S ohledem na tyto skutečnosti poskytnuté zadostiučinění ve výši 50 000 Kč považoval žalobce za příliš nízké a navrhl, aby v odvolacím řízení byl zamítavý výrok změněn a žalobě bylo zcela vyhověno.
10. Žalobce se rovněž písemně vyjádřil k odvolání žalované a zdůraznil, že všechny okolnosti spojené s trestním řízením zvládl pouze za podpory své rodiny, která mu zcela důvěřovala a v důsledku svého celoživotního poctivého přístupu k blízkým a veřejnosti. Poukázal na sdělení vyšetřovatele, který mu zpočátku trestního řízení zdůraznil, že mu objektivně hrozí vysoký nepodmíněný trest odnětí svobody. Následky, které žalobci hrozily, byly značné, znamenaly by pro něho i profesní likvidaci, a za této situace není vhodné tyto důsledky nějak zlehčovat. Nárok na zadostiučinění není nijak nepřiměřeně vysoký, jak se dle jeho názoru žalovaná mylně domnívá.
11. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v rozsahu částky 31 800 Kč ohledně výroku II. a dále ve výrocích III., IV., včetně řízení, které předcházelo vydání rozsudku dle § 212, § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že nejsou důvodná odvolání žalobce ani žalované.
12. Odvolací soud vycházel ze skutkových zjištění soudu I. stupně, která jsou dostatečná a neshledal důvody pro opakování či doplnění dokazování.
13. Na základě své přezkumné pravomoci odvolací soud dospěl k závěru, že ze strany soudu I. stupně nedošlo k žádným podstatným procesním pochybením v řízení ve smyslu § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. ani neshledal, že by řízení bylo postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 205 odst. 2 písm. c/o. s. ř.). Jak již bylo uvedeno, soud vycházel z postačujících skutkových zjištění, které v odůvodnění svého rozhodnutí náležitě vyložil, když zdůraznil, které skutečnosti byly prokázány, a o které důkazy opřel svá skutková zjištění (§ 157 odst. 2 o. s. ř.). Věc posoudil rovněž správně i po stránce právní.

14. V odvolacím řízení nevyšlo najevo nic, co by mohlo vést k odlišnému právnímu posouzení věci a případná změně v rozsudku za podmínek ustanovení § 220 odst. 1 písm. a), b) o. s. ř.
15. V otázce účelně vynaložených nákladů na obhajobu se odvolací soud ztotožňuje s právním závěry soudu I. stupně s tím, že nad rámec uhrazených těchto nákladů ze strany žalované bylo na místě uhradit ještě úkon za konzultaci s obhájcem před výslechem znaleců u hlavního líčení. Nad rámec poskytnuté částky 50 193 Kč a soudem přisouzené částky za náklady obhajoby ve výši 3 146 Kč ani odvolací soud neshledal důvod pro úhradu dalších nákladů, když pro stručnost odkazuje přesvědčivé odůvodnění soudu I. stupně.
16. U náhrady zadostičinění za nemajetkovou újmu soud I. stupně rovněž postupoval správně, když dle jím citované judikatury Nejvyššího soudu ČR na uvedený případ aplikoval obdobnou věc projednávanou pod sp. zn. 31 C 548/2014, která i dle odvolacího soudu se v podstatných rysech velmi blíží projednávané věci poškozeného žalobce v jeho trestním řízení. Jde o případy poměrně specifické, kde je obtížné najít obdobný případ, který by se v základních rysech shodoval a ani odvolací soud nenašel jinou typově podobnou věc, kterou uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí soud I. stupně (věc Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 31 C 548/2014).
17. Celková výše 50 000 Kč z titulu zadostičinění nemajetkové újmy se odvolacímu soudu jeví jako přiměřená a to i s ohledem jaká vysoká trestní sazba žalobci hrozila (včetně zákazu činnosti), takže by nadále nemohl vykonávat znaleckou činnost ani činnost projektanta. Nepochybně byl značně ve svém osobním i pracovním životě omezen a částka 50 000 Kč odpovídá i zákonným kritériím uvedeným v zákoně č. 82/1998 Sb.
18. Jedná se o částku plně dostačující a nikoliv nepřiměřeně vysokou, jak se mylně žalovaná domnívala. Obvodní soud nepochybil ani při rozhodnutí o nákladech řízení a odvolací soud proto postupoval tak, že dle § 219 o. s. ř. napadený rozsudek ve výroku II., co do napadené částky 31 800 Kč a dále ohledně zamítavého výroku III. a výroku IV. o nákladech řízení rozsudek potvrdil jako věcně správný.
19. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplývá z ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce i žalovaná byli v odvolacím řízení zcela neúspěšní, a proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů odvolacího řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 za podmínek ustanovení § 237 o. s. ř.

Praha 21. dubna 2021

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu